

Служба „Преса и
информация“

Съд на Европейския съюз
ПРЕССЪОБЩЕНИЕ № 119/11
Люксембург, 27 октомври 2011 г.

Заклучение на генералния адвокат по дело C-495/10
Centre hospitalier universitaire de Besançon/Thomas Dutreux/Caisse
primaire d'assurance maladie du Jura

Според генералния адвокат г-н Mengozzi отговорността на обществено здравно заведение, в качеството му на доставчик на услуги, не попада в предвидения в директивата за отговорност за вреди, причинени от дефектни стоки, режим на отговорност

Все пак директивата позволява на държавите членки да установят режим, съгласно който обществените здравни заведения трябва да поправят, дори при липса на вина от тяхна страна, вредите, претърпени от пациентите им поради неизправност на оборудване или стока, използвани при предоставянето на грижи

Директивата относно отговорността за вреди, причинени от дефектни стоки¹ установява принцип на невиновна отговорност, съгласно който производителят (произвеждащ стоки в завършен вид, суровини и съставни части, включени в производството на други стоки) носи отговорност за вредите, причинени от дефект на негова стока². В случаите, когато производителят на стоката не може да бъде идентифициран, всеки доставчик на въпросната стока се счита за техен производител, освен ако не информира увредените лица, в рамките на разумен срок от време, за самоличността на производителя или за лицето, което му е доставило стоката.

От друга страна, директивата не засяга правата на увредените лица, които те могат да имат на основание на правото на договорна или извъндоговорна отговорност или на основание на даден специален режим на отговорност, съществуващ към момента на нотифициране на тази директива.

Във френското право отговорността на обществените здравни заведения по отношение на техните пациенти се урежда по-специално от изведения от съдебната практика принцип, установен с Решение на Conseil d'État (Франция) от 9 юли 2003 г., съгласно който обществените здравни заведения трябва да поправят, дори при липса на вина от тяхна страна, вредите, претърпени от пациентите им поради неизправност на оборудване или стока, използвани при предоставянето на грижи.

В настоящия случай, г-н Dutreux, който по това време е на 13 години, е пострадал от изгаряния по време на хирургическа операция, извършена през 2000 г. в Университетския болничен център (УБЦ) на Безансон (Франция). Изгарянията са причинени от подгриващ матрак, върху който е бил настанен пациентът и чиято система за регулиране на температурата е била неизправна. УБЦ е осъден да поправи така причинените вреди.

Conseil d'État, сезиран като последна инстанция с този спор, отправя до Съда запитване относно тълкуването на директивата, а именно дали френският режим на невиновна отговорност на обществените здравни заведения може да съществува съвместно с въведения с тази директива режим на отговорност на производителя.

¹ Директива 85/374/ЕИО на Съвета от 25 юли 1985 година за сближаване на законовите, подзаконовите и административните разпоредби на държавите членки относно отговорността за вреди, причинени от дефект на стока (ОВ L 210, стр. 29; Специално издание на български език, 2007 г., глава 15, том 1, стр. 183).

² „Производител“ е всяко лице, което по занятие произвежда стоки в завършен вид, суровини и съставни части, включени в производството на други стоки, или което се представя за производител, като поставя върху стоката своето име, търговска марка или друг отличителен знак.

В представеното днес заключение генералният адвокат г-н Paolo Mengozzi най-напред констатира, че законодателят на Съюза не е предвидил да въведе с директивата режима на отговорност за вреди, причинени от дефектни стоки, който да се прилага и към доставчика на услуги.

Генералният адвокат посочва, че Съдът никога не се е произнасял пряко по въпроса за включването в приложното поле на директивата на режима на отговорност на доставчика на услуги за вреди, причинени от дефектна стока. Всъщност в приложното поле на директивата попада изрично само отговорността на „производителя“ или евентуално тази на „доставчика“ на дефектна стока. Макар директивата да не дава определение на понятието „доставчик“, той се разглежда като посредник в търговската или дистрибуторската верига на тази стока.

В настоящия случай обаче не става дума за потребител, дошъл да търси матрак, а за пациент, който е влязъл в болница. Следователно безопасността на дефектния матрак е свързана със самото полагане на грижи. Ето защо УБЦ на Безансон не може да бъде считан за дистрибутор на дефектния матрак и не може да бъде приравнен на „доставчик“ по смисъла на директивата.

Генералният адвокат достига до извода, че доставчик на услуги — като УБЦ на Безансон — не може да бъде приравнен на „доставчик“ по смисъла на директивата. Следователно в приложното поле на директивата не попада отговорността на доставчика на услуги за вредите, причинени от дефектна стока при предоставянето на услугите.

Тази позиция е в съответствие с практиката на Съда³, според която директивата няма за цел да уреди изчерпателно областта на отговорността за вреди, причинени от дефектни стоки, а само да открие възможности за по-пълна хармонизация.

Следователно с оглед осигуряването на ефективна защита на потребителите генералният адвокат подчертава, че **директивата позволява на държавите членки да определят националния режим на отговорност на обществените здравни заведения, които използват дефектно оборудване или дефектни стоки при предоставянето на услуги и които по този начин причиняват вреди на потребителя на услугата — а именно пациентът — без с това да се засяга правото на обществените здравни заведения да предявят иск за обезщетение срещу производителя въз основа на директивата.**

Освен това в настоящия случай генералният адвокат отбелязва, че само прилагането на националния режим на отговорност на доставчика на услуги позволява на пациента да бъде предоставено правото да получи обезщетение за изгарянията, причинени от дефектния матрак. Всъщност тъй като тези вреди са настъпили по време на хирургическа операция, извършена на 3 октомври 2000 г., искът на увреденото лице срещу „производителя“ на дефектния матрак по смисъла на директивата би бил погасен (десетгодишен давностен срок).

ЗАБЕЛЕЖКА: Преюдициалното запитване позволява на юрисдикциите на държавите членки, в рамките на спор, с който са сезирани, да се обърнат към Съда с въпрос относно тълкуването на правото на Съюза или валидността на акт на Съюза. Съдът не решава националния спор. Националната юрисдикция трябва да се произнесе по делото в съответствие с решението на Съда. Това решение обвързва по същия начин останалите национални юрисдикции, когато са сезирани с подобен въпрос.

ЗАБЕЛЕЖКА: Заключениеето на генералния адвокат не обвързва Съда. Задачата на генералните адвокати е да предложат на Съда, при пълна независимост, правно разрешение на делото, което им е поверено. Съдиите от Съда пристъпват към разисквания по делото. Съдебното решение ще бъде постановено на по-късна дата.

³ Решение от 10 май 2001 г. по дело Veedfald (C-203/99).
Решение от 4 юни 2009 г. по дело Moteurs Leroy Somer (C-285/08).

Неофициален документ, предназначен за медиите, който не обвързва Съда.

[Пълният текст](#) на заключението е публикуван на уебсайта CURIA в деня на обявяването.

За допълнителна информация се свържете с Илияна Пальова ☎ (+352) 4303 3708